

Mihai Eminescu

MIHAI EMINESCU

POEZII

*Ilustrații
de Ligia Macovei*

Tot așa, există, un Eminescu al istoriei literare, dar și unul al serbărilor școlare, ca și mai multe tipuri de evaluare a eminescianității, potrivit vârstelor receptării estetice, începând cu Maiorescu, Gherea, Ibrăileanu, continuând cu G. Călinescu, Tudor Vianu și E. Lovinescu, ajungând la Ion Negoitescu, Edgar Papu, Ioana Em. Petrescu, până recent, la Ilina Gregori și Iulian Costache.

Așa stând lucrurile, poziționarea, atitudinea față de eminescianism a ajuns demult un soi de probă de turnesol a intelectualului român, o provocare de neocolit, fie că e vorba de (in)corectitudinea politică sau de naționalismul mai mult sau mai puțin moderat și tolerant, fie de folosirea textului eminescian ca pretext pentru demonstrații teoretico-literare, pentru butaforia lozincardă a programelor și rostirii politice, ca subtil adjuvant al unor inginerii sociale, ori ca simplu decor mental-educativ în pedagogie și gazetărie.

Dan C. MIHĂILESCU, *Prefață la Poezii*, Colecția „Biblioteca pentru toți”, *Jurnalul Național*, Editura Litera, București, 2010, pp. 22–25

CUPRINS

<i>Cronologie</i>	5	Călin	134
La mormântul lui		Strigoii	146
Aron Pumnul	15	Ea-și urma cărarea-n codru	159
Frumoasă-i!... ..	16	Cărțile	161
Ce-ți doresc eu ție,		Pe gânduri ziua... ..	163
dulce Românie	19	Dormi!	164
Junii corupți	21	În fereasta despre mare	166
Venere și Madonă	26	De vorbiți mă fac că n-aud... ..	167
Epigonii	30	Ai noștri tineri... ..	168
Mortua est!	36	În liră-mi geme	
Copii eram noi amândoi... ..	39	și suspin-un cânt	169
Cugetările sărmanului Dionis ...	43	Ah, cerut-am de la zodii	170
Memento mori	46	Ce șoptești atât de tainic... ..	171
Înger și demon	101	Gândind la tine	172
Floare albastră	106	Când te-am văzut, Verena... ..	174
Dacă treci râul Selenei... ..	109	Pierdut în suferința... ..	176
De ce n-aflăm în împlinirea... ..	111	M-ai chinuit atâta cu vorbe	
Împărat și proletar	112	de iubire	177
Luna iese dintre codri	122	Pierdută pentru mine,	
Melancolie	124	zâmbind prin lume treci!	180
Crăiasa din povești	127	Iar fața ta e străvezie	186
Lacul	130	Zadarnic șterge vremea... ..	187
Dorința	132	Icoană și privaz	189
		Cu gândiri și cu imagini	197

Vis	199	Revedere	247
Eu nu cred nici în Iehova	201	Foaia vestească	250
Cântec vechi	202	Despărțire	252
Codrule, măria-ta	203	Răsai asupra mea... ..	254
O, rămâi, rămâi cu bine	204	Noi amândoi avem	
E ceasul cel de taină	206	același dascăl	255
Povestea codrului	207	Stelele-n cer	257
Povestea teiului	211	O, mamă... ..	259
Singurătate	215	Dintre sute de catarge	260
Departate sunt de tine... ..	218	Ursitorile	262
Oricâte stele... ..	219	Doină	271
Auzi prin frunzi uscate	220	De-atâtea ori... ..	272
Atât de dulce... ..	222	Scrisoarea I	273
Fiind băiet păduri cutreieram ...	223	Scrisoarea II	280
Iambul	225	Scrisoarea III	284
Rugăciune	226	Scrisoarea IV	296
Lumineze stelele	227	Scrisoarea V	304
Vrèo zgâtie de fată	228	Gelozie	310
Pajul cupidon... ..	229	Din când în când... ..	313
O, rămâi	231	În zădar în colbul școlii... ..	314
Pe aceeași ulicioară... ..	233	Nu mă-nțelegi	315
De câte ori, iubito... ..	235	Apari să dai lumină	319
Rugăciunea unui dac	236	Dacă iubești fără să speri	322
Atât de fragedă... ..	239	Și oare tot n-ați înțeles... ..	324
Sonete	241	Luceafărul	326
Freacă de codru	244	Doina	344

S-a dus amorul... ..	347	Lasă-ți lumea... ..	378
Când amintirile... ..	349	Te duci... ..	381
Adio	351	Ce te legeni... ..	383
Ce e amorul?	353	Din valurile vremii... ..	384
Pe lângă plopii fără soț... ..	355	La mijloc de codru... ..	386
Și dacă... ..	358	Mai am un singur dor	388
Glossă	360	Criticilor mei	391
Odă	364	Diana	394
Iubind în taină... ..	366	Din noaptea... ..	396
Se bate miezul nopții... ..	367	Sara pe deal	397
Trecut-au anii... ..	368	Nu mă înțelegi	399
Veneția	370	La steaua	401
Cu mâne zilele-ți adaogi... ..	372	De ce nu-mi vii	402
Peste vârfuri	374	Kamadeva	404
Somnoroase păsărele... ..	376	<i>Referințe critice</i>	405
De-or trece anii... ..	377		

LACUL

Lacul codrilor albastru
Nuferi galbeni îl încarcă;
Tresărind în cercuri albe
El cutremură o barcă.

Și eu trec de-a lung de maluri,
Parc-ascult și parc-aștept
Ea din trestii să răsară
Și să-mi cadă lin pe piept;

Să sărim în luntrea mică,
Îngânați de glas de ape,
Și să scap din mână cârma,
Și lopețile să-mi scape;

Să plutim cuprinși de farmec
Sub lumina blândeii lune –
Vântu-n trestii lin foșnească,
Unduioasa apă sune!

Dar nu vine... Singuratic
În zadar suspin și sufăr
Lângă lacul cel albastru
Încărcat cu flori de nufăr.

Convorbiri literare, X, 6,
1 septembrie 1876 [1876]

GÂNDIND
LA TINE

Gândind la tine fruntea-acum mă doare.
Nu știu ce rost mai are-a mea viață
Când n-am avut o clipă de dulceață:
Amar etern și visuri pieritoare!

De ce în noapte glasul tău îngheață!
Vedea-vor ochii-mi înc-o dată oare
Frumosul trup, – femeie zâmbitoare! –
Ce mi-a fost dat să-l strâng o clipă-n brață?

Tu, blond noroc al unui vis deșert,
Tu, visul blond unui noroc ce nu e,
De-i mai veni, să știi că nu te iert.

Căci dorul meu muștrări o să-ți tot spuie
Și sărutându-te am să te cert
Cu dezmierdări cum n-am spus nimăruie.

[1876]

ODĂ

(în metru antic)

Nu credeam să-nvăț a muri vrodată;
Pururi tânăr, înfășurat în manta-mi,
Ochii mei nălțam visători la steaua
Singurătății.

Când deodată tu răsăriși în cale-mi,
Suferință tu, dureros de dulce...
Pân-în fund băui voluptatea morții
Nendurătoare.

Jalnic ard de viu chinuit ca Nessus.
Ori ca Hercul înveninat de haina-i;
Focul meu a-l stinge nu pot cu toate
Apele mării.

De-al meu propriu vis, mistuit mă vaiet,
Pe-al meu propriu rug, mă topesc în flăcări...
Pot să mai renviu luminos din el ca
Pasărea Phoenix?

Piară-mi ochii turburători din cale,
Vino iar în sân, nepăsare tristă;
Ca să pot muri liniștit, pe mine
Mie redă-mă!

